

[Industriministeren]

sættes af foranstaltninger, der tilsammen dækker et bredt område af den økonomiske politik. Den industripolitiske redegørelse fremhævede netop, at en indsats over en bred front er en forudsætning for at udrette noget effektivt til gavn for erhvervslivet og dermed for beskæftigelsen og betalingsbalancen.

Regeringens handlingsprogram udmøntes i disse måneder i praktiske foranstaltninger som et udtryk for denne indsats. Det drejer sig ikke mindst om foranstaltninger på erhvervsskatteområdet, finansieringsreformen til gavn for byggeri og landbrug, direkte erhvervsfremmende foranstaltninger vedrørende eksport, teknologi og anlægsfinansiering, samarbejde om teknologi mellem den offentlige og den private sektor samt foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden.

Ministeren for skatter og afgifter vil senere redegøre for regeringens syn på den del af forslaget til folketingsbeslutning, der vedrører erhvervsskattepolitikken.

Jeg skal her knytte nogle korte kommentarer til forslagets øvrige punkter.

Regeringen er fuldt opmærksom på, at der i de administrative procedurer, der berører erhvervslivet, er elementer, der påvirker deres omkostninger og dermed konkurrenceevnen. Regeringen forsøger derfor, så langt det er muligt, at tage hensyn hertil. Man må dog samtidig være opmærksom på de krav om kontrol, regulering og indsigt, som det moderne samfund og ikke mindst den tekniske udvikling på en række områder stiller til lovgivningen. Hertil kommer hensynet til de forvaltningsretlige grundsætninger, der skal sikre, at erhvervsvirksomheder ikke udsættes for administrativ vilkårlighed.

Hvad angår belysningen af praktiske konsekvenser af ny lovgivning, må det være naturligt, at en afvejning af modstående hensyn bl. a. finder udtryk i et lovforslags bemærkninger. Dette fremgår allerede af et cirkulære fra statsministeriet fra 1966, hvor det hedder, at der i bemærkningerne til et lovforslag, som må antages at ville medføre begrænsninger eller udvidelse af de krav, der stilles til erhvervslivet eller private personer i forbindelse med administrationen af den pågældende lovgivning, nærmere bør redegøres herfor.

Forslagets afsnit om udbygning af erhvervsfremmeordningerne er for en stor del sammenfaldende med dele af regeringens handlingsprogram. Rammen for eksportkreditrådets garantier og kautioner er som bekendt netop forøget fra 30 til 50 mia. kr. Samtidig er garantirammen for § 7-garantier i loven om internationalt udviklingssamarbejde hævet fra 10 mia. kr. til 30 mia. kr. Det vil sige, at vi inden for den sidste måned har forhøjet rammerne for disse garantier og kautioner tilsammen fra tidligere 40 mia. kr. til nu 80 mia. kr., altså til det dobbelte.

Det industripolitiske kontaktudvalg har færdiggjort drøftelsen om fordelingen på enkelte ordninger af en ny beløbsramme på 100 mill. kr. til erhvervsfremmende foranstaltninger, og ansøgninger er oversendt til finansudvalget. I forbindelse hermed har regeringen med henblik på en yderligere styrkelse af eksportindsatsen anmodet eksportfremmerådet om at overveje behovet for nye initiativer, herunder bl. a. en udbygning af eksportstipendiatordningen.

Forslaget om at udvide rammerne for K-lån og EM-lån indgår ligeledes i handlingsprogrammet. Rammen for K-lån er inden for de to sidste år forhøjet meget væsentligt fra i 1980 at udgøre 690 mill. kr. til senere 1.250 mill. kr. og 1.325 mill. kr. i 1981 og 1982. De lovmæssige muligheder for indskud i EM-låneordningen vil nu blive fuldt udfyldt.

Jeg bemærker med tilfredshed, at forslagsstillerne ligesom regeringen har det grundsyn, at vi skal have en monopollovgivning og et monopoltilsyn, samt at en kontrol med monopoler og konkurrencebegrænsninger er en forudsætning for, at den fri konkurrence og den fri markedsøkonomi kan fungere, hvilket også er nødvendigt af hensyn til forbrugerne.

Regeringen er helt opmærksom på den udvikling, der har fundet sted i samfunds- og erhvervsforholdene siden lovens tilblivelse. Visse træk i denne udvikling er egnede til at skærpe konkurrencen; dette gælder bl. a. de langt friere forhold i udenrigshandelen, der råder i dag i modsætning til 1950'erne, hvor dele af vor udenrigsomsætning stadig var restriktionsbelagt. Ikke mindst Danmarks medlemskab af De europæiske Fællesskaber har betydet, at konkurrencen udefra nu gør sig langt stærkere gældende, end det dengang var tilfældet.